

Fellesskap eller felles skap

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.com>

Det er ikke lett å ha felles skap

hvis den enes seier blir de andres tap.

Det er så fristende å ta hele plassen,

«han trenger ikke mere den der vesle tassen.»

så lett å breie seg ut, ta hver eneste hylle,

men andre skal og ha en plass de kan fylle.

De andre har kanskje en annen smak

er trege til å rydde og ta i et tak. (Klea deres skulle hengt langt bak)

Arbeidsklær og støvler fulle av skitt

står der frekt og freidig, gammelt og slitt

«Tenk om noen ser det og tror det er mitt

jeg synes nok de andre bør skjerpe seg litt.»

Det jeg mener er selvsagt riktig

og det som er mitt er spesielt viktig

så de andre må være litt mere forsiktig.

Det merkelige er at andre ikke ser

at jeg trenger plassen her mere og mer

« egentlig er det ikke er plass til noen fler!»

Så står jeg en dag der med eget skap

men det som var vinning er kanskje et tap.

Plassen er stor nok, det er ikke det

men det er ingen andre å dele den med

ryddig og rent, det er smakfullt og pent,

men jeg står her aleine, ”.. det vakke sånn ment.. ”